

Tabellen viser, at det gennemsnitlige Antal Indbyggere og Vælgere pr. Mandat er lavest for Jyllands Omraade; til ca. 19900 Indb. og ca. 7700 Vælgere pr. Mandat i denne Landsdel svarer: i Hovedstaden ca. 26700 Indb. og 11250 Vælgere og paa Øerne ca. 21100 Indb. og ca. 8900 Vælgere. Det vil sige, at 100 Vælgere i Jylland har samme Indflydelse som 115 paa Øerne eller som 146 i Hovedstaden.

Det bør imidlertid her erindres, at Stemmerne fra Hovedstaden medregnes ved Fordelingen af de 3 Lands-Tillægsmandater, og at Ho-

vedstaden vel ikke derved faar flere Mandater, men dog har Indflydelse paa disse 3 Mandaters Partifarve. Denne Indflydelse, der er afhængig af Valgdeltagelsen, kan ved Valget i 1918 ansættes til 0,66 Mandat, nemlig $3 \times \frac{270000}{1226598}$. Beregnet paa samme Maade bliver Øernes og Jyllands Indflydelse paa disse 3 Mandaters Fordeling henholdsvis 1,13 og 1,21 Mandat. Det er Partiernes Repræsentation, der herigennem paa-virkes; Landsdelenes Repræsentation bliver uforandret som fastsat i Loven (jfr. Tabel 6).

Tabel 6.

	Repræsentation efter Loven	Repræsentation efter Folketal	Repræsentation efter Vælgertal	Forskell mellem faktisk Repræsentation og Repræsentation efter	
				Folketal	Vælgertal
Hovedstaden.....	24	29.75 = 30	30.83 = 31	÷ 6	÷ 7
Øerne	52	51.03 = 51	52.81 = 53	+ 1	÷ 1
Jylland	64	59.22 = 59	56.36 = 56	+ 5	+ 8
Hele Landet...	140	140	140	0	0

I Tabellens 2 sidste Kolonner er vist, hvor stor Forskel der er mellem den Repræsentation, som Landsdene faktisk har faaet, og den Repræsentation, der vilde tilkomme Landsdelene henholdsvis efter Folketal og efter Vælgertal. Lægges Folketallet til Grund har Jylland faaet 5 Mandater, Øerne 1 for meget, Hovedstaden 6 for lidt. Beregnes Repræsentationen efter Vælgertal, har Jylland faaet 8 Mandater for meget, Hovedstaden 7 og Øerne 1 for lidt.

- Ifølge Valgloven fordeles Tillægsmandaterne særskilt for Øernes og Jyllands Omraade. Den Skillelinie (den saakaldte »Sorte Streg«), som Loven her sætter mellem de to Omraader, gør det muligt for et Parti, der i det ene Omraade ved Kredsvalgene har faaet flere Mandater, end det ialt har Krav paa for Omraadet, at faa Del i Tillægsmandaterne for det andet Omraade uden Hensyn til den i det første Omraade allerede op-

naaede Fordel. Medens Tillægsmandaterne efter Valgsystemets Tanke burde virke udlignende paa Mandatfordelingen for *Landet som Helhed*, medfører Skillelinien den Virkning, at Udligningen kun finder Sted indenfor de 2 *snævrere Omraader*, Øerne og Jylland. Heroverfor kan ikke gøres gældende, at de 3 Lands-Tillægsmandater fordeles under Hensyn til Stemmeafgivningen for *hele* Landet, thi det er klart, at disse Landsmandater i Antal er ganske utilstrækkelige til at sikre Forholdsmæssigheden for hele Landet.

Til Belysning af den Virkning, som Skillelinien har haft ved Valget i 1918, skal man henvise til den Repræsentation, som Partiernes »Venstre« og »Det radikale Venstre« opnaaede. Førstnævnte Parti fik ved Kredsvalg paa Øerne 7 og i Jylland 35, ialt 42 Mandater, medens Partiet efter Stemmetal havde Krav paa henholdsvis 15 og 29 Mandater i de 2 Omraa-